

Zbierka súdnych rozhodnutí

Vec C-45/17

Frédéric Jahin
proti

Ministre de l'Économie et des Finances

a

Ministre des Affaires sociales et de la Santé

[návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podala Conseil d'État (Francúzsko)]

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Voľný pohyb kapitálu – Články 63 a 65 ZFEÚ – Nariadenie (ES) č. 883/2004 – Článok 11– Odvody z kapitálových príjmov na účely financovania sociálneho zabezpečenia členského štátu – Výnimka pre štátnych príslušníkov Európskej únie poistených v systéme sociálneho zabezpečenia iného členského štátu – Fyzické osoby poistené v systéme sociálneho zabezpečenia tretej krajiny – Rozdielne zaobchádzanie – Obmedzenie – Odôvodnenie“

Abstrakt – Rozsudok Súdneho dvora (desiata komora) z 18. januára 2018

1. *Voľný pohyb kapitálu a sloboda platieb – Ustanovenia Zmluvy – Pôsobnosť – Pohyb kapitálu v zmysle článku 63 ZFEÚ – Pojem – Odvody týkajúce sa príjmov z prenájmu nehnuteľností, ako aj zisku dosiahnutého v dôsledku prevodu nehnuteľnosti získaných v členskom štáte jedným z jeho štátnych príslušníkov s bydliskom v tretej krajine – Začlenenie*

(Článok 63 ZFEÚ)

2. *Voľný pohyb kapitálu a sloboda platieb – Obmedzenia – Daňová právna úprava – Odvody z kapitálových príjmov na účely financovania sociálneho zabezpečenia členského štátu – Výnimka pre štátnych príslušníkov Únie poistených v systéme sociálneho zabezpečenia iného členského štátu z dôvodu uplatnenia zásady jednej právnej úpravy v oblasti sociálneho zabezpečenia – Rozdielne zaobchádzanie medzi takýto štátnymi príslušníkmi a fyzickými osobami poistenými v systéme sociálneho zabezpečenia tretej krajiny – Neporovnateľné situácie – Prípustnosť*

(Články 63 a 65 ZFEÚ; nariadenie Európskeho parlamentu a Rady č. 883/2004, článok 11)

1. Najskôr treba pripomenúť, že článkom 63 ZFEÚ sa vykonáva voľný pohyb kapitálu medzi členskými štátmi na jednej strane a medzi členskými štátmi a tretími krajinami na druhej strane.

Z toho vyplýva, že územná pôsobnosť voľného pohybu kapitálu podľa článku 63 ZFEÚ sa neobmedzuje na pohyby kapitálu medzi členskými štátmi, ale je rozšírená tiež na takéto pohyby medzi členskými štátmi a tretími krajinami.

Pokiaľ ide o vecnú pôsobnosť článku 63 ZFEÚ, hoci Zmluva o FEÚ nedefinuje pojem „pohyb kapitálu“, z ustálenej judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že takéto pohyby v zmysle tohto článku zahŕňajú okrem iného operácie, ktorými nerezidenti uskutočňujú investície do nehnuteľného majetku na území členského štátu (pozri v tomto zmysle rozsudky z 11. januára 2001, Stefan, C-464/98, EU:C:2001:9, bod 5; z 5. marca 2002, Reisch a i., C-515/99, C-519/99 až C-524/99 a C-526/99 až C-540/99, EU:C:2002:135, bod 30, ako aj z 8. septembra 2005, Blanckaert, C-512/03, EU:C:2005:516, bod 35).

Z vyššie uvedeného vyplýva, že na odvody, akými sú odvody odvádzané podľa vnútroštátnej právnej úpravy dotknutej vo veci samej, v rozsahu, v akom sa týkajú príjmov z prenájmu nehnuteľností, ako aj zisku dosiahnutého v dôsledku prevodu nehnuteľnosti získaných v členskom štáte osobou, ktorá má štátnu príslušnosť tohto štátu, ale ktorá má bydlisko v inej tretej krajine, ako je členský štát EHP alebo Švajčiarska konfederácia, sa vzťahuje pojem „pohyb kapitálu“ v zmysle článku 63 ZFEÚ.

(pozri body 19, 21 – 23)

2. Články 63 a 65 ZFEÚ sa majú vykladať v tom zmysle, že nebránia právnej úprave členského štátu, akou je právna úprava dotknutá vo veci samej, podľa ktorej je štátny príslušník tohto členského štátu, ktorý má bydlisko v inej tretej krajine, ako je členský štát Európskeho hospodárskeho priestoru (EHP) alebo Švajčiarska konfederácia, a ktorý je v ňom poistený v systéme sociálneho zabezpečenia, povinný v uvedenom členskom štáte platiť odvody z kapitálových príjmov z titulu príspevku do systému sociálneho zabezpečenia zavedeného týmto štátom, zatiaľ čo štátny príslušník Únie patriaci do systému sociálneho zabezpečenia iného členského štátu je od tejto povinnosti oslobodený z dôvodu zásady uplatnenia jednej právnej úpravy v oblasti sociálneho zabezpečenia podľa článku 11 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 z 29. apríla 2004 o koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia.

Táto zásada uplatnenia jednej právnej úpravy v oblasti sociálneho zabezpečenia má, pokiaľ ide o štátnych príslušníkov Únie, ktorí sa pohybujú v rámci Únie, predísť ťažkostiam, ktoré by mohli vyplývať zo súčasného uplatnenia viacerých vnútroštátnych právnych úprav, a odstrániť nerovnosť v zaobchádzaní, ktorá by bola dôsledkom čiastočnej alebo úplnej kumulácie uplatniteľných právnych úprav (pozri v tomto zmysle rozsudok z 26. februára 2015, de Ruyter, C-623/13, EU:C:2015:123, bod 37 a citovanú judikatúru).

Z vyššie uvedených úvah vyplýva, že existuje objektívny rozdiel medzi na jednej strane situáciou štátneho príslušníka dotknutého členského štátu, ktorý má bydlisko v inej tretej krajine, ako je členský štát EHP alebo Švajčiarska konfederácia, a je tam poistený v systéme sociálneho zabezpečenia, a na druhej strane situáciou štátneho príslušníka Únie poisteného v systéme sociálneho zabezpečenia iného členského štátu, keďže iba tento posledný uvedený môže požívať výhodu zásady uplatnenia jednej právnej úpravy v oblasti sociálneho zabezpečenia stanovenej v článku 11 nariadenia č. 883/2004 z dôvodu svojho pohybu v rámci Únie.

Z toho vyplýva, že vnútroštátna právna úprava, akou je úprava dotknutá vo veci samej, môže byť odôvodnená z hľadiska článku 65 ods. 1 písm. a) ZFEÚ rozdielom objektívnej situácie, ktorý existuje medzi fyzickou osobou, štátnym príslušníkom členského štátu, ale majúcou bydlisko v inej tretej krajine, ako je členský štát EHP alebo Švajčiarska konfederácia, a ktorá je tam poistená v systéme sociálneho zabezpečenia, a štátnym príslušníkom Únie majúcom bydlisko a poisteným v systéme sociálneho zabezpečenia v inom členskom štáte.

Pritom vzhľadom na to, že Zmluva o FEÚ neobsahuje nijaké ustanovenie rozširujúce voľný pohyb pracovníkov na osoby, ktoré sa presúvajú do tretej krajiny, treba zabrániť tomu, aby výklad článku 63 ods. 1 ZFEÚ, pokiaľ ide o vzťahy s inými tretími krajinami, ako je členský štát EHP alebo Švajčiarska

konfederácia, umožnil osobám, ktoré nepatria do územnej pôsobnosti voľného pohybu pracovníkov, aby mali z tejto slobody prospech (pozri v tomto zmysle rozsudok z 13. novembra 2012, *Test Claimants in the FII Group Litigation*, C-35/11, EU:C:2012:707, bod 100).

(pozri body 41, 42, 44, 46, 47 a výrok)